

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O key-מקרא:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ^ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אלא אידי ואידי בשאין מעלה להן מזונות, ובהא פליגי:												◇	צג.		
יכול	דמר סבר: [ברייתא]	◆	■	!								◇	צג.		
אין יכול.	ומר סבר: [מתניתין]	◆	■	!								◇	צג.		
ורבי יוחנן, דאמר יכול הרב, שביק מתניתין ועביד כברייתא?	[רבי יוחנן]			?								◇	צג.		
אלא, דכולי עלמא משל שמים הוא אוכל, ולא מצי קציץ. ומאי קוצין דאמר רבי הושעיא - מזונות.				!								◇	צג.		
דכוותיה גבי בהמתו תבן נקוץ לה.				?									צג.		
אלא, בהא קמיפליגי :				!									צג.		
משלו הוא אוכל	דמר סבר: [ברייתא]	◆	■	!								◇	צג.		
משל שמים הוא אוכל.	ומר סבר: [מתניתין]	◆	■	!								◇	צג.		
קוצין אדם על ידי עצמו, על ידי בנו ובתו הגדולים, על ידי עבדו ושפחתו הגדולים, על ידי אשתו - מפני שיש בהן דעת. אבל אינו קוצין על ידי בנו ובתו הקטנים, ולא על ידי עבדו ושפחתו הקטנים, ולא על ידי בהמתו - מפני שאין בהן דעת.												■	צג.		
השוכר את הפועלים לעשות בנטע רבעי שלו - הרי אלו לא יאכלו, אם לא הודיען - פודה ומאכילן.												■	צג.		
נתפרסו עגוליו, נתפתחו חביותיו - הרי אלו לא יאכלו, אם לא הודיען - מעשר ומאכילן.												■	צג.		
שומרי פירות אוכלין מהלכות מדינה, אבל לא מן התורה.												■	צג.		
גמרא. שומרי פירות.												■	צג.		
לא שנו אלא שומרי גנות ופרדסין, אבל שומרי גיתות וערימות - אוכלין מן התורה.	רב:										◆	■	◇	צג.	
משמר כעושה מעשה דמי.	קסבר: [רב]											■	צג.		
לא שנו אלא שומרי גיתות וערימות, אבל שומרי גנות ופרדסים - אינן אוכלים לא מן התורה ולא מהלכות מדינה.	שמואל:											◆	■	◇	צג.
משמר לאו כעושה מעשה דמי.	קא סבר: [שמואל]											■	צג.		
המשמר את הפרה - מטמא בגדים.	מתיב רב אחא בר רב הונא:											■	◇	צג.	
ואי אמרת משמר לאו כעושה מעשה דמי - אמאי מטמא בגדים?												?	צג.		
גזירה שמא יזיז בה אבר.	רבה בר עולא:											!	◇	צג.	
המשמר ארבע וחמש מקשאות - הרי זה לא ימלא כרסו מאחד מהן, אלא מכל אחד ואחד אוכל לפי חשבון.	מתיב רב כהנא:											■	◇	צג.	
ואי אמרת משמר לאו כעושה מעשה דמי - אמאי אוכל?												?	צג.		
בעקורין שנו.	רב שימי בר אשי:											!	◇	צג.	
עקורין? והלא נגמרה מלאכתן למעשר												?	צג.		
שלא ניטל פיקס שלהם.												!	◇	צג.	
כוותיה דשמואל מסתברא	רב אשי:											■	◇	צג.	
ואלו אוכלין מן התורה: העושה במחובר לקרקע בשעת גמר מלאכה ובתלוש כו'	דתנן:											■	◇	צג.	
מכלל דאיכא דלא קא אכיל מן התורה אלא מהלכות מדינה.												■	צג.		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אימא סיפא:												גג.
ואלו שאינן אוכלין	[סיפא]										◊	גג.
מאי אינן אוכלין?											^	גג.
אלימא שאין אוכלין מן התורה אלא מהלכות מדינה											!	גג.
היינו רישא											‡	גג.
אלא לאו - שאין אוכלין לא מן התורה ולא מהלכות מדינה.											!	גג.
ומאי ניהו - עושה במחובר לקרקע בשעה שאין גמר מלאכה, וכל שכן שומרי גנות ופרדסות.												גג.
משנה. ארבע שומרים הן: שומר הנם והשואל, נושא שכר והשוכר.												גג.
שומר הנם נשבע על - הכל, והשואל משלם את הכל, ונושא שכר והשוכר נשבעים על השבורה ועל השבוריה ועל המתה. ומשלמין את האבידה ואת הגניבה.												גג.
מאן תנא ארבעה שומרים?											^	גג.
רבי מאיר היא.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו:										!	גג.
מי איכא דלית ליה ארבעה שומרים?	רבא לרב נחמן:										‡	גג.
הכי קאמינא לך: מאן תנא שוכר כנושא שכר - רבי מאיר היא	אמר ליה: [רב נחמן]										!	גג.
והא רבי מאיר איפכא שמעינן ליה											‡	גג.
שוכר כיצד משלם? רבי מאיר אומר: כשומר הנם	דתניא: [רבי מאיר]										◆	גג.
כשומר שכר.	רבי יהודה:										◆	גג.
רבה בר אבהו איפכא קתני.											!	גג.
אי הכי, ארבעה? שלשה ניהון											‡	גג.
ארבעה שומרין ודיניהם שלשה.	רב נחמן בר יצחק:										!	גג.
ההוא רעיא דהוה קא רעי חיותא אגודא דנהר פפא, שריג חדא מינייהו ונפלת למיא.											○	גג.
אתא לקמיה דרבה ופטריה. אמר: מאי הוה ליה למיעבד? הא נטר כדנטרי אינשי.	[רבה]										■	גג.
אלא מעתה, על למתא בעידנא דעיילי אינשי - הכי נמי דפטור?	אמר ליה אביי:										‡	גג.
אין.	אמר ליה: [רבה]										!	גג.
גנא פורתא בעידנא דגנו אינשי - הכי נמי דפטור?	[אביי]										‡	גג.
אין.	אמר ליה: [רבה]										!	גג.
אלו הם אונסין ששומר שכר פטור עליהן - כגון (איוב א') ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב	איתיביה: [אביי]										■	גג.
התם בחזני מתא.	אמר ליה: [רבה]										!	גג.
עד מתי שומר שכר חייב לשמור - עד כדי (בראשית לא) הייתי ביום אכלני חרב וקרה בלילה.	איתיביה: [אביי]										‡	גג.
התם נמי בחזני מתא.	אמר ליה: [רבה]										!	גג.
אמר ליה: אטו יעקב אבינו חזון מתא הוה?	אמר ליה: [אביי]										‡	גג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דאמר ליה ללבן: נטרי לך נטירותא יתירתא כחזני מתא.	[רבה]	!										
איתיביה: רועה שהיה רועה והניח עדרו ובה לעיר, בא זאב וטרף, ובא ארי ודרס - אין אומרים אילו היה שם היה מציל, אלא אומדין אותו: אם יכול להציל - חייב, אם לא - פטור.	איתיביה: [אבין]				♣							
מאי לאו דעל בעידנא דעיילי אינשי?					♣							
לא, דעל בעידנא דלא עיילי אינשי.	[רבה]				!							
אי הכי, אמאי פטור? תחילתו בפשיעה וסופו באונס - חייב	[אבין]				♣							
דשמע קל אריה ועל.	[רבה]				!							
אי הכי, אומדין אותו? מאי הוה ליה למעבד?	[אבין]				♣							
היה לו לקדם ברועים ובמקלות.	[רבה]				!							
אי הכי, מאי איריא שומר שכר? אפילו שומר חנם נמי	[אבין]				♣							
דהא מר הוא דאמר: שומר חנם שהיה לו לקדם ברועים ובמקלות ולא קידם - חייב.					♣							
שומר חנם - בחנם, שומר שכר - בשכר.	[רבה]				!							
ועד כמה?	^											
עד כדי דמיהן.					!							
והיכן מצינו בשומר שכר שחייב באונסין?					♣							
דהדר שקיל דמיהן מבעל הבית.					!							
אי הכי, מאי אהני ליה מינה?	רב פפא לאבין:				♣							
נפקא מינה לכושרא דחיותא, אי נמי לטרחא יתירתא.	[אבין]				!							
רב חסדא ורבה בר רב הונא לא סבירא להו הא דרבה, דאמרי: להכי יהבי לך אגרא לנטורי לך נטירותא יתירתא.	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]									♣		
בר אדא סבולאה הוי קא מעבר חיותא אגמלא דגרש, דחפה חדא לחברתה ושדיתה במיא.										○		
אתא לקמיה דרב פפא, חייביה.	[רב פפא]									♣		
אמר ליה: מאי הוה לי למעבד?					○							
אבעי לך לעבורי חדא חדא.	אמר ליה: [רב פפא]				!							
אמר ליה: ידעת ביה כבר אחתיך דמצי למעבר חדא חדא?					○							
אמר ליה: כבר צווחו קמאי דקמך, ולא איכא דאשגח בהו.	אמר ליה: [רב פפא]				!							
איבו אפקיד כיתנא בי רוניא. אזל שבו שמטיה מיניה. לטוף הוכר הגגב.										○		
אתא לקמיה דרב נחמן, חייביה.	[רב נחמן]									♣		
לימא פליגא דרב הונא בר אבין?					♣							
נגנבה באונס ואחר כך הוכר הגגב, אם שומר חנם הוא - רצה נשבע, רצה עושה עמו דין. אם שומר שכר הוא - עושה עמו דין ואינו נשבע.	דשלה רב הונא בר אבין:				♣							
התם גברי דפרמוסקא הוו קיימי, דאי רמא קלא הוו אתו ומצלין ליה.	רבא:				!							
זאב אחד - אינו אונס, שני זאבים - אונס.	[ת'ק]											♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשעת משלחת זאבים, אף זאב אחד אונס.	רבי יהודה:										◆	■
שני כלבים - אינו אונס.	[ת"ק]										◆	■
מרוח אחת - אינו אונס, משתי רוחות - אונס.	ידוע הבבלי אומר משום רבי מאיר:										◆	■
הלסטים - הרי זה אונס.												■
הארי הדוב והנמר והברדלס והנחש - הרי אלו אונס. אימתי - בזמן שבאו מאליהן, אבל הוליכין למקום גדודי חיה ולסטים - אינו אונס.												■
מתה כדרכה - הרי זה אונס, סגפה ומתה - אינו אונס.												■
עלתה לראשי צוקין ונפלה - הרי זה אונס. העלה לראשי צוקין ונפלה ומתה - אינו אונס.												■
זאב אחד אונס	והתניא:										■	‡
ההיא בשעת משלחת זאבים, ורבי יהודה היא.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
הלסטים הרי זה אונס												■
אמאי? לוקי גברא להדי גברא												‡
בלסטים מזויין.	רב:										!	◇
לסטים מזויין ורועה מזויין מהו? מי אמרין: אוקי גברא להדי גברא, או דלמא: האי מסר נפשיה, והאי לא מסר נפשיה?	איבעיא להו:										^	◇
מסתברא דהאי מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה.											!	◇
אשכחיה רועה, ואמר ליה: גנבא סריא, בדוכתא פלניא יתיבינן, כך וכך גברי איכא בהדן, כך וכך כלבי איכא בהדן, כך וכך זוקתא פסיקא לן, ואזל ושקל מיניה, מאי?	אביי לרבא:										^	◇